DOFTORUL TODIRAȘ

Editura Ion Creangă - București

DOFTORUL TODIRAȘ

ilustrații de Iacob Dezideriu

EDITURA ION CREANGĂ, BUCUREȘTI – 1979

virtual-project.eu
== aladrian ==

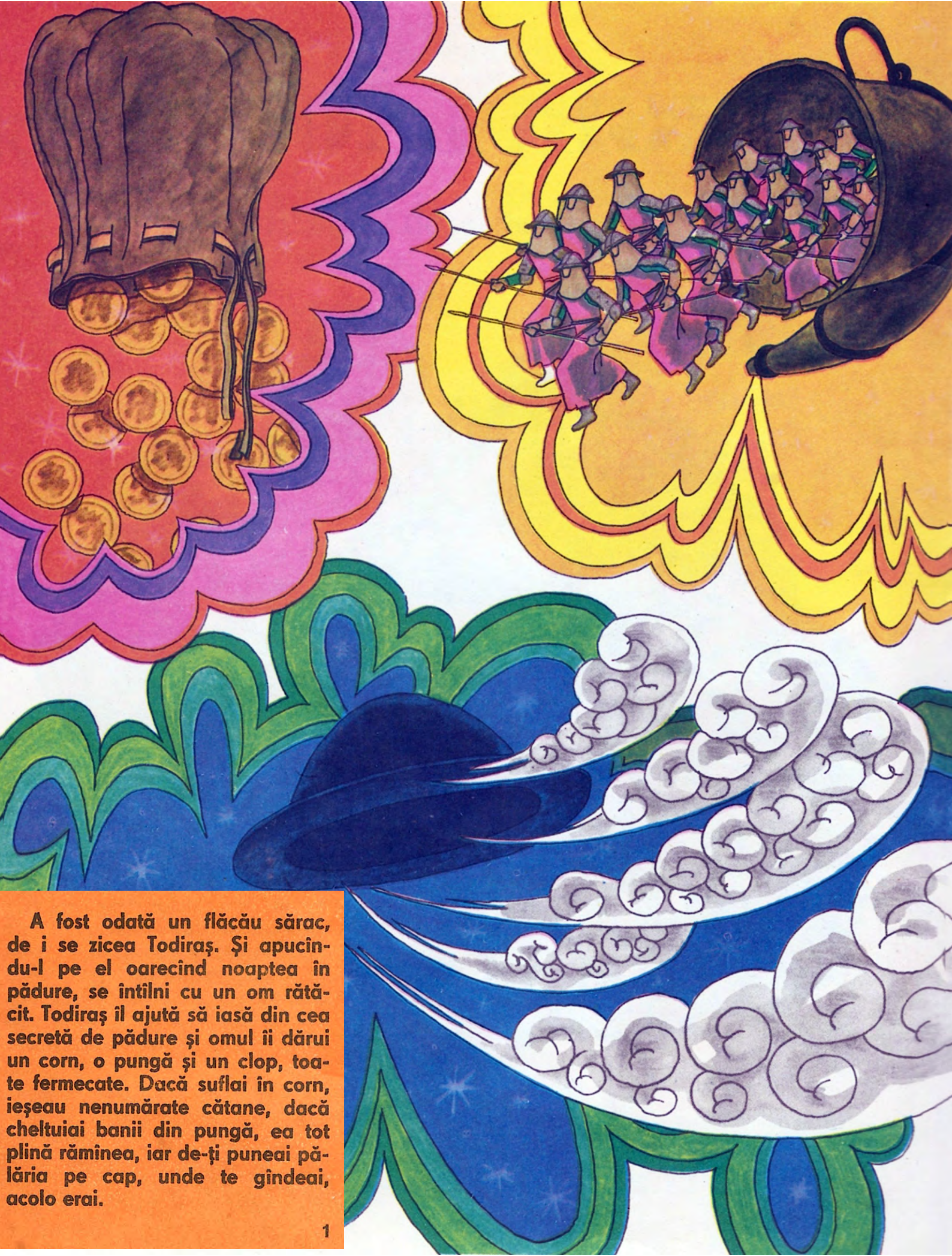

A fost odată un flăcău sărac, de i se zicea Todiraș. Și apucîndu-l pe el oarecînd noaptea în pădure, se întîlni cu un om rătăcit. Todiraș îl ajută să iasă din cea secretă de pădure și omul îi dărui un corn, o pungă și un clop, toate fermecate. Dacă suflai în corn, ieșeau nenumărate cătane, dacă cheltuiai banii din pungă, ea tot plină rămînea, iar de-ți puneai pălăria pe cap, unde te gîndeai, acolo erai.

Dimineața, Todiraș o porni la drum și ajunse la curtea împăratului, care tocmai își mărita fata. Își cumpără flăcăul nostru un rînd de haine și merse să ceară de nevastă pe fata împăratului.

Aceasta zise:

— Văd că ești harnic și frumos, dar eu nu mă mărit cu tine decît dacă mă vei cîștiga la cărți.

Todiraș jucă trei zile și trei nopți și fata împăratului cîștigă trei buți cu galbeni. Văzînd ea cît bănet are flăcăul, se hotărî să se mărite cu el și făcură petrecere. După ce s-au ospătat bine, Todiraș, trudit de drum, de joc și de nedormire, căzu într-un somn adînc.

Fata împăratului i-a luat punga fermecată. Cînd se trezi, slujitorii îl dădură pe uşă afară. Atunci flăcăul îşi luă cornul şi suflă în el cu putere. Şi ieşiră din corn cătane cîtă frunză şi iarbă, care bătură pe cătanele împărăteşti.

Atunci împăratul se sperie şi zise către Todiraş:

— Hai să ne împăcăm, adună-ţi cătanele şi hai că-ţi dau fata.

Astfel împăratul căută să-l împace pe Todiraş, şi-i dădu iar fata de nevastă. După ce se ospătară iar, se culcară şi flăcăul dormi ca dus din lume.

Împăratul, cînd ce-l văzu adormit, îi fură cornul, apoi îl deşteptă şi îi spuse să meargă de unde a venit.

Păcălit şi de astă dată, Todiraş luă pălăria şi şi-o puse pe cap, spunînd:

— Hop, hop, să fiu în mijlocul pădurii aceleia cu fata împăratului la masă!

Și îndată fu el cu fata împăratului într-o poiană. Fata se alinta și îi spunea cît de drag îi este, numai că părinții ei, împăratul și împărăteasa nu o lăsaseră să-l ia de bărbat. Todiraș fu iar dus cu vorba și adormit, iar fata îi fură pălăria fermecată, spunînd încet:

— Hop, hop! să fiu la tata acasă!

Cînd s-a trezit Todiraş, era singur şi cu capul gol. Umblînd buimac, flămînd şi însetat, dădu peste nişte mere roşii ca focul şi ca pumnul de mari, să le mănînci cu ochii, nu alta. Mîncă repede două, dar, de cum le mîncă, îi şi creşcură două coarne mari şi răsucite. Nu ştia bietul băiat ce să mai facă să scape de acest mare necaz.

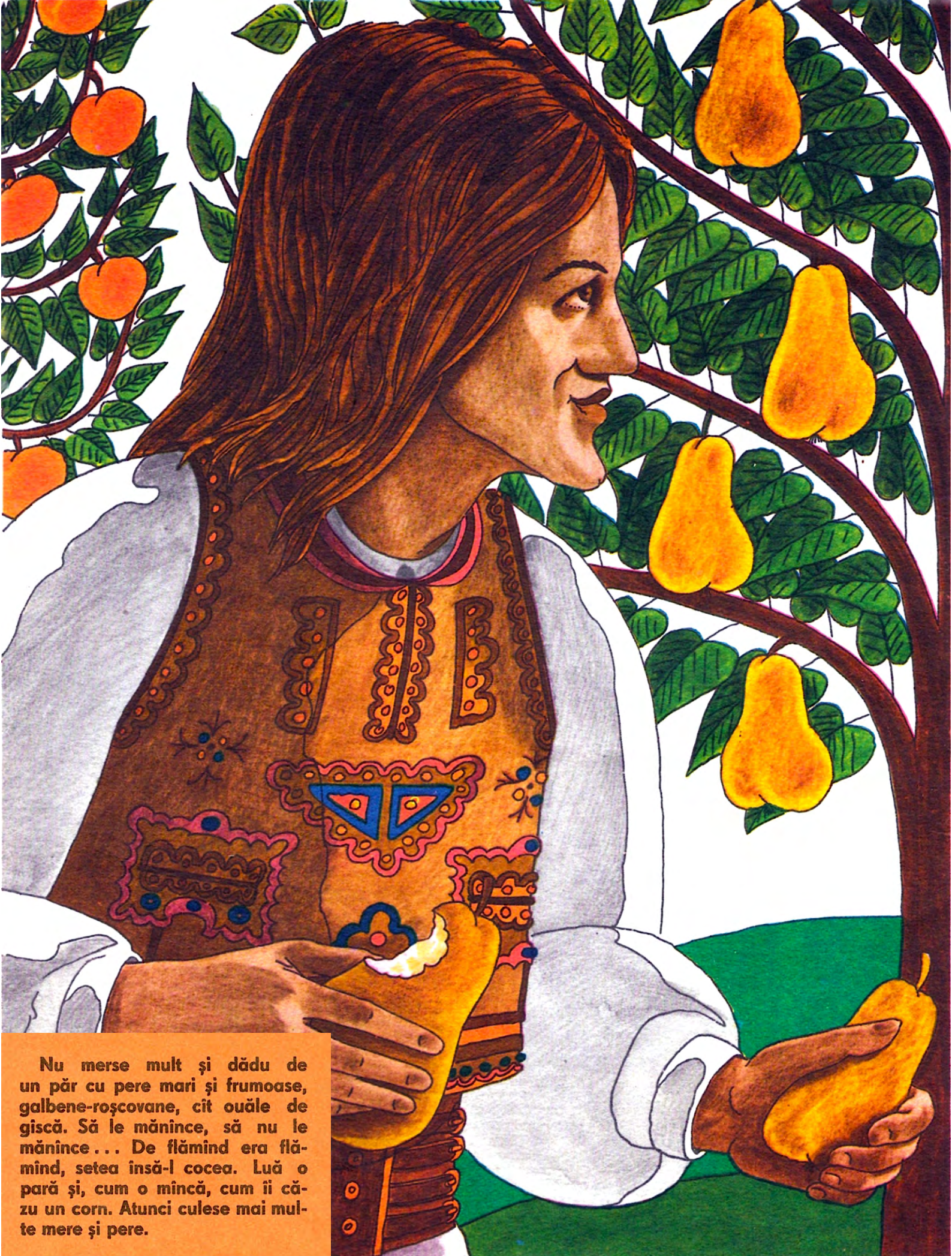

Nu merse mult și dădu de un păr cu pere mari și frumoase, galbene-roșcovane, cît ouăle de gîscă. Să le mănînce, să nu le mănînce . . . De flămînd era flămînd, setea însă-l cocea. Luă o pară și, cum o mîncă, cum îi căzu un corn. Atunci culese mai multe mere și pere.

Ajunse la curtea împăratului și ceru atîția bani pe mere, încît curtenii se îngroziră. Dar fata împăratului dori să le mănînce și împăratul le cumpără.

Cum le mîncară, cum le răsăriră coarne în frunte.

— Tată, zise fata, ai un corn, uite că și mama are!

— Tu ai două, ziseră împăratul și împărăteasa.

Nu mai puteau să apară în fața slujitorilor nici împăratul, nici împărăteasa și nici fiica lor.

Aduse împăratul doftori de pe lume să-i scape de coarne, dar degeaba.

Atunci Todiraș își cumpără haine doftorești, și ochelari, și merse ață la palat, dînd de știre că-l poate vindeca pe împărat. Îi dete pere și îndată coarnele îi dispărură. Se duse și în chilia împărătesei și o vindecă și pe ea.

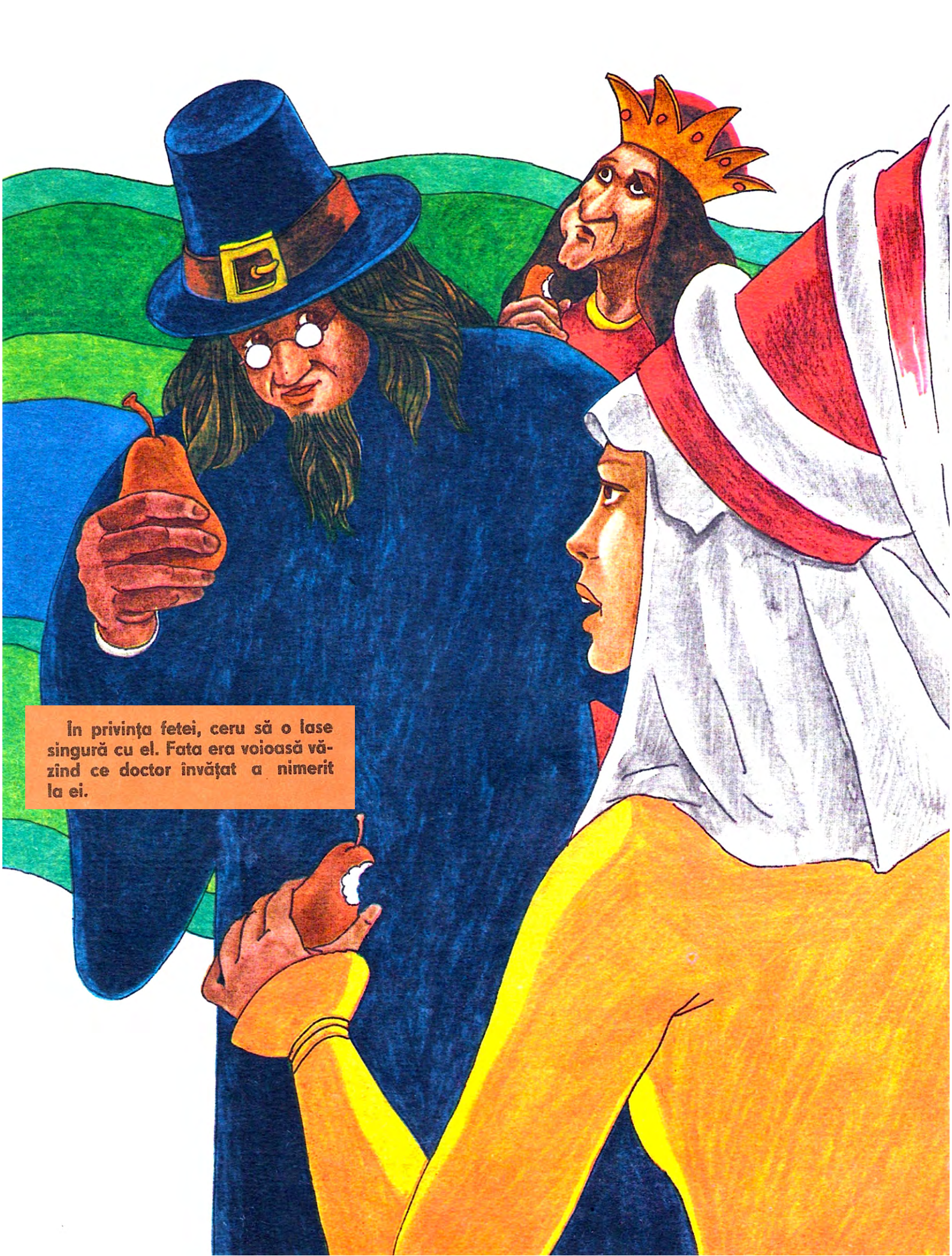

În privința fetei, ceru să o lase singură cu el. Fata era voioasă văzînd ce doctor învățat a nimerit la ei.

Todiraș luă o vărguță și o croi bine pe vicleana, mincinoasa și lacoma de domniță. Și nu se lăsă pînă nu-i dădu inapoi punga, cornul și pălăria. Todirică nici nu-și luă rămas-bun și spuse:

— Hop, hop, să fiu la mine acasă!

Îndată se trezi lîngă ai săi, unde povesti povestea sa. De însurat nu se știe dacă s-o fi însurat, dar n-a mai umblat a peți fete de împărat.

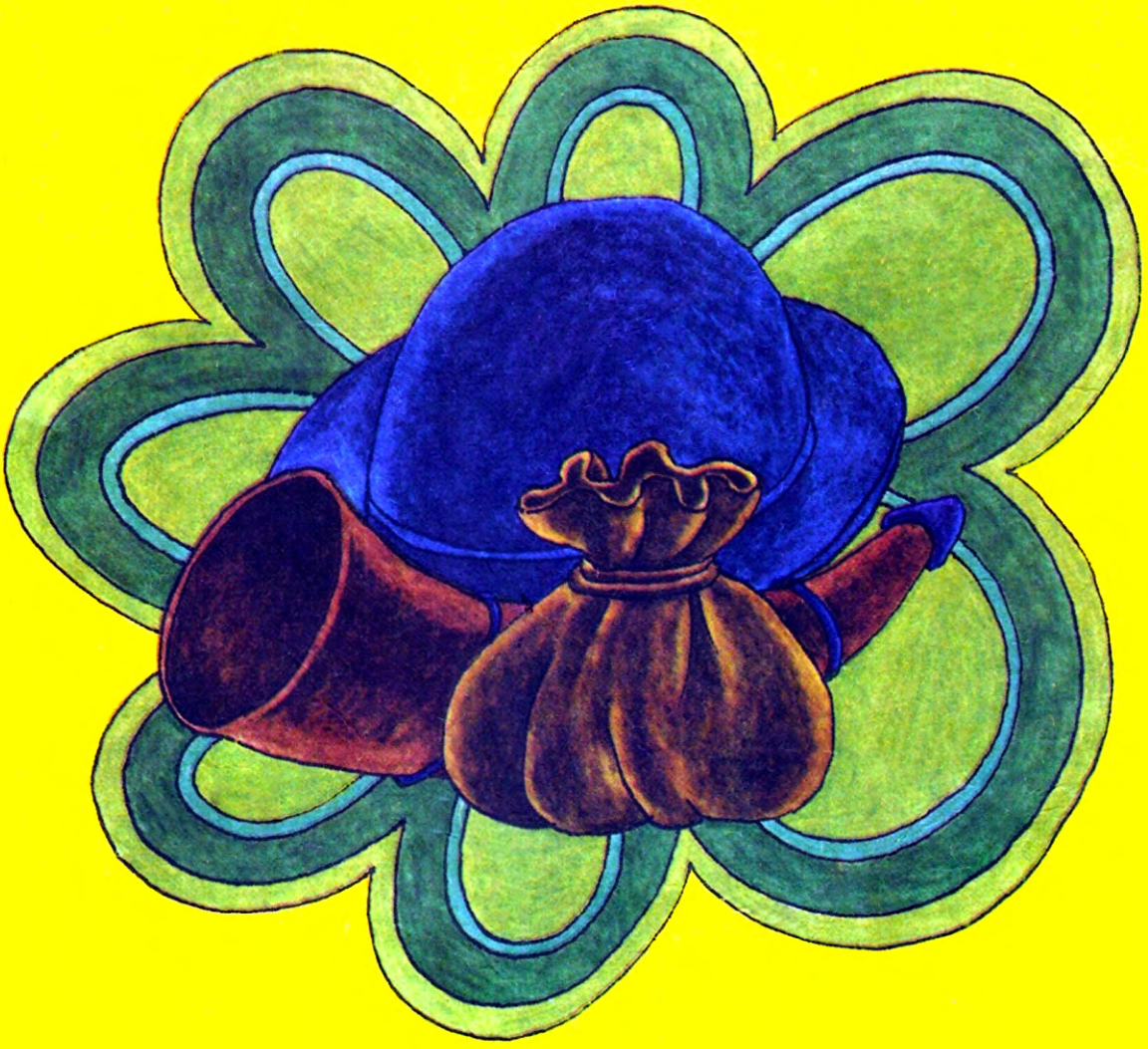

Lector: RICUS IOANA
Tehnoredactor: ELENA GĂRĂJĂU

Bun de tipar: 12. VI. 79. Apărut: 1979. Tiraj: 150 000 broşate. Coli tipar: 3,25.

Tiparul executat sub comanda nr. 52, la Întreprinderea poligrafică „Crişana" Oradea, str. Moscovei nr. 5–7.
Republica Socialistă România

Lei 4,50